

Ez kapitola 33.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, mluv k synům svého lidu a řekni jim: Uvedu-li na některou zemi meč, lid země si vybere ze sebe jednoho muže a ustanoví jej strážcem. [3] Když spatří, že na zemi přichází meč, zaduje na polnici a bude varovat lid. [4] Uslyší-li kdo hlas polnice, ale nedá se varovat a meč přijde a zachvátí jej, jeho krev padne na jeho hlavu. [5] Slyšel hlas polnice, ale nedal se varovat, proto jeho krev padne na něj; kdyby se byl dal varovat, byl by se zachránil. [6] Jestliže však strážce uvidí meč přicházející, ale nezaduje na polnici a lid nebude varován a meč přijde a zachvátí někoho z nich, ten bude pro svou nepravost zachvácen, ale strážného budu volat za jeho krev k odpovědnosti." [7] "Ty, lidský synu, slyš. Ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyřídíš jim mé varování. [8] Řeknu-li o svévolníkovi: 'Svévolníku, zemřeš,' a ty bys nepromluvil a nevaroval ho před jeho cestou, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. [9] Jestliže budeš svévolníka varovat před jeho cestou, aby se od ní odvrátil, ale on se od své cesty neodvrátí, zemře pro svou nepravost, ale ty jsi svou duši vysvobodil." [10] "Ty, lidský synu, slyš. Řekni izraelskému domu: Toto říkáváte: 'Lpí na nás naše nevěrnosti a naše hříchy a my pro ně zahyneme. Jak budeme moci žít?' [11] Řekni jim: Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ. Odvráťte se, odvráťte se od svých zlých cest! Proč byste měli zemřít, dome izraelský?" [12] "Ty, lidský synu, slyš. Řekni synům svého lidu: Spravedlnost nevysvobodí spravedlivého v den jeho nevěrnosti, svévole nezpůsobí pád svévolníka v den, kdy se odvrátí od své svévole. Spravedlivý nebude moci kvůli ní zůstat naživu v den, kdy zhřeší. [13] Řeknu-li o spravedlivém, že bude žít, ale on se začne spoléhat na svou spravedlnost a dopouštět se bezpráví, nebude se připomínat žádný z jeho spravedlivých činů, ale zemře pro bezpráví, kterého se dopustil. [14] Řeknu-li o svévolníkovi: 'Zemřeš!', ale on se od svého hříchu odvrátí a bude jednat podle práva a spravedlnosti, [15] vrátí zástavu, nahradí, oč koho odral, bude se řídit nařízeními vedoucími k životu a nebude se dopouštět bezpráví, bude určitě žít a nezemře. [16] Žádný z jeho hříchů, kterých se dopustil, se mu nebude připomínat, začal jednat podle práva a spravedlnosti, jistě bude žít." [17] "Synové tvého lidu říkají: 'Panovníkova cesta není správná.' Nejsou však správné jejich cesty. [18] Odvrátí-li se spravedlivý od své spravedlnosti a dopustí se bezpráví, zemře pro ně. [19] Odvrátí-li se svévolník od svévole a bude jednat podle práva a spravedlnosti, díky tomu bude žít. [20] Vy však říkáte: 'Panovníkova cesta není správná.' Každého z vás, dome izraelský, budu soudit podle jeho cest!" [21] Dvanáctého roku našeho přesídlení, v desátém měsíci, pátého dne toho měsíce, přišel ke mně jeden z těch, kdo vyvázli z Jeruzaléma, se slovy: "Město je vybito!" [22] Večer předtím, než přišel ten, jenž vyvázl, spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mi otevřel ústa předtím, než ke mně ráno přišel ten, jenž vyvázl. Má ústa se otevřela a už jsem nebyl němý. [23] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [24] "Lidský synu, obyvatelé oněch trosek v izraelské zemi říkají: 'Abrahám byl samojediný a obdržel zemi. Nás je mnoho. Tato země byla dána do vlastnictví nám.' [25] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Protože jíte maso s krví, zvedáte oči ke svým hnusným modlám a proléváte krev, byste měli obdržet tuto zemi? [26] Opíráte se o svůj meč, dopouštíte se ohavnosti, poskvřujete každý ženu svého bližního, a měli byste obdržet zemi?" [27] "Toto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Jakože jsem živ, ti, kteří jsou na troskách, padnou mečem. Ty, kteří jsou na poli, vydán za potravu zvěři. A ti, kteří jsou ve skalních skrýších a slujích, pomřou morem. [28] Obrátím zemi ve zpustošený a úděs budící kraj, ustane její pyšná moc. Izraelské hory budou zpustošeny, nikdo jimi nebude procházet. [29] I poznají, že já jsem Hospodin, až obrátím zemi ve zpustošený a úděs budící kraj pro všechny jejich ohavnosti, jichž se dopouštěli." [30] "Ty, lidský synu, slyš. Synové tvého lidu si o tobě povídají u zdí a u vchodů do domů a mluví mezi sebou, jeden s druhým: 'Pojďte a poslechněte, jaké slovo vychází od Hospodina!' [31] Přicházejí k tobě, jako když se schází lid k rokování, a sedají si před tebou jako můj lid. Poslouchají tvá slova, ale podle nich nejednají. V ústech mají horoucí slova o tom, co udělají, ale jejich srdce tíhne za jejich mrzkým ziskem. [32] Tys pro ně jako ten, kdo horoucně a krásně zpívá a pěkně hraje. Poslouchají tvá slova, ale vůbec podle nich nejednají. [33] Až to přijde, a už to nadchází, poznají, že byl mezi nimi prorok."